

مدیرکل دبیرخانه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران از اقدامات دبیرخانه شورای عالی برای حفاظت و صیانت از عرصه و حریم باغ گیاهشناسی در منطقه ۲۲ پایتخت خبر داد.

ضوابط حفاظتی عرصه و حریم باغ گیاهشناسی در طرح تفصیلی تهران منعکس می‌شود

وزارت جهاد کشاورزی به این دبیرخانه و بررسی آن در کمیته فنی شورای عالی شهرسازی و معماری خبر داد. مدیرکل دبیرخانه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران گفت: بر اساس نتایج بررسی این ضوابط در کمیته فنی شورای عالی، در طرح تفصیلی منطقه ۲۲ تهران مجموعه‌ای از ملاحظات و محدودیت‌های کالبدی اعمال خواهد شد تا از استمرار حیات باغ گیاهشناسی و رفع هرگونه تهدید ناشی از توسعه شهری، در حال و آینده، اطمینان حاصل شود.

نیکخواه تأکید کرد: هدف اصلی این اقدامات، حفاظت از این عرصه ارزشمند به عنوان یکی از مهم‌ترین ذخیره‌گاه‌های ژنتیکی کشور است. به گفته وی، مبنای تصمیمات کمیته فنی احکام مندرج در لوح ثبتی اثر مذکور است که بنا به تصریحات قانونی برای همه لازم الاجراست.

نائب رئیس شورای شهر کرج انتقاد کرد: سازه‌های ره‌اشده، عامل آلودگی بصری در شهر

آلودگی بصری تبدیل شده‌اند. وی با بیان اینکه در حال حاضر مالکان این ساختمان‌ها مزیت‌های مستثنی‌یافته این وضعیت به شهر پرداخت نمی‌کنند، افزود: طبق ضوابط موجود، عوارض تعدیم پروژه سالانه ۲ درصد و در نهایت تا سقف ۲۰ درصد محاسبه می‌شود؛ به گونه‌ای که حتی اگر ساختمانی بیش از ۱۰ یا ۱۵ سال نیمه‌کاره‌ها شود، بازدارندگی لازم در این عوارض وجود ندارد.

متعمی با اشاره به نمونه‌هایی از ساختمان‌های ره‌اشده در نقاط مهم شهر، از جمله محدوده میدان توحید و بلوار طالقانی، تصریح کرد: این ساختمان‌ها بدون هیچ اقدام مشخصی

به گزارش پیام آشنا، فاطمه متعمی با اشاره به مشکلات ناشی از ساختمان‌های نیمه‌کاره و ره‌اشده در نقاط مختلف شهر اظهار داشت: ساختمان‌های نیمه‌تمام که سال‌ها بدون اقدام مؤثر رها می‌شوند، نه تنها سیمای شهری را مخدوش می‌کنند، بلکه عملاً به متجی از

پیگیر این موضوع است و امیدواریم با اصلاح قوانین و مقررات، شاهد کاهش ساختمان‌های ره‌اشده و ارتقای منظر و کیفیت بصری شهر باشیم.

سال‌ها در شهر باقی ماندند و چهره شهر را نازیبیا کردند. در حالی که انتظار می‌رود ابزارهای قانونی مؤثرتری برای الزام مالکان به تعیین تکلیف این املاک وجود داشته باشد. نایب‌رئیس شورای اسلامی شهر کرج ادامه داد: در همین راستا، شهرداری کرج طرحی را تهیه و مکاتبات لازم را انجام داده و این موضوع از طریق مراجع ذی‌صلاح به وزارت کشور ارسال شده است. در حال حاضر منتظر پاسخ نهایی هستیم تا مشخص شود آیا امکان درج عوارض یا سازوکار جدید برای ساختمان‌های نیمه‌کاره در دفترچه عوارض وجود دارد یا خیر.

وی تأکید کرد: شورای شهر کرج با جدیت

دیدگاه

بدون نور هیچ معماری‌ای نیست

نوبی کان

آنچه درباره اتاق گفت‌وگوهای است این است که نوری که از پنجره‌های اتاق می‌تابد متعلق به اتاق است، و خورشید نمی‌فهمد پس از ساخت اتاق، چقدر حیرت‌انگیز شد. بنابراین ساخته انسان، ساختن یک اتاق، دست‌کمی از معجزه ندارد. اندیشیدن به اینکه انسان می‌تواند تکلیفی از خورشید را از آن خود کند، حال وقتی شما دستورالعملی از مدیریت مدرسه می‌گیرید که می‌گوید: «ما این‌ها را می‌دانیم: در مدرسه نباید پنجره بگذاریم چرا که عزیزان حاضر در کلاس برای نقاشی‌هایشان، بیش از هر چیز، به دیوار نیاز دارند نه پنجره و لنگهی پنجره ممکن است حواس معلم را هم پرت کند» اما کدام معلمی لایق چنین مراقبتی است؟ می‌خواهم بدنام افزون بر این، پرند بیرون، انسانی که درون‌نویس در دنبال پناهگاهی می‌گردد، آفرینش باران در حالی که شما در داخل ایستاده‌اید، برگ‌هایی که از درختان فرو می‌افتند، ابریهایی که عبور می‌کنند، آفتابی که به داخل رخت می‌کند، همه این چیزها هالی است. خود اینها درس است. پنجره برای مدرسه الزامی است.

شما از نور ساخته شده‌اید پس باید با این حس زندگی کنید که نور مهم است. فقط دستورالعمل مدیریت مدرسه یا یک معلم نیست که حرفی بزند و به شما بگوید تمام زندگی برای چیست. در برابر آن باید مقاومت کرد. بدون نور هیچ معماری نیست (در سخنرانی در دادگاه مطبوعاتی ایالات متحد آمریکا در سال ۱۹۷۱، برگرفته از کتاب «لویی کان: متون اصلی»، به کوشش رابرت تومبلی، ترجمه محمدرضا رحیمی‌زاده، مهتاب نجفی، سیده میتره لاهوتی).

منبع: گفتار

محیط زیست

جذب ۸۰۰ نیروی جدید در دستور کار سازمان حفاظت محیط زیست

سازمان حفاظت محیط زیست اعلام کرد: با توجه به اینکه حدود ۵۰ درصد پست‌های سازمانی و نزدیک به ۶۰ درصد پست‌های محیط‌بانی در سراسر کشور بالاصدی است، مجوز جذب ۸۰۰ نیروی جدید اخذ شده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از روابط عمومی سازمان حفاظت محیط زیست، بررسی‌های انجام‌شده نشان می‌دهد در حال حاضر حدود ۵۰ درصد پست‌های سازمانی و نزدیک به ۶۰ درصد پست‌های محیط‌بانی در سراسر کشور بالاصدی است. این وضعیت فشار کاری مضاعفی بر محیط‌بانان وارد و ضرورت برنامه‌ریزی فوری و اصولی برای جبران کمبودها را دوچندان کرده است. سازمان حفاظت محیط زیست با پیگیری از مراجع ذی‌ربط، موفق به اخذ مجوز جذب ۸۰۰ نیروی جدید شده است. این نیروها از طریق آزمون استعدادهای و در ۳۱ استان کشور به کارگیری خواهند شد. همچنین با توجه به بازتنظیم‌های این نیروها از طریق آزمون استعدادهای و در ۳۱ استان کشور به کارگیری خواهند شد. همچنین با توجه به بازتنظیم‌های این نیروها از طریق آزمون استعدادهای و در ۳۱ استان کشور به کارگیری خواهند شد. همچنین با توجه به بازتنظیم‌های این نیروها از طریق آزمون استعدادهای و در ۳۱ استان کشور به کارگیری خواهند شد.

این بزر است که حفاظت مؤثر از عرصه‌های طبیعی کشور بدون تقویت نیروی انسانی امکان‌پذیر نیست. در همین راستا علاوه بر جذب نیروهای جدید استفاده از محیط‌بانان بومی، بهره‌گیری از ظرفیت فراغ تحصیلان، در حفظ اثرات تجزیه نیروهای پیشگام و توسعه مشارکت‌های محلی در دستور کار قرار گرفته است. محیط‌بانان کشور به عنوان سرمایه‌های انسانی ارزشمند سازمان، در اولویت مدیریت هستند و حفاظت از امنیت شغلی، معیشت و سوابد آنان، در کتر حفظ اثرات تجزیه نیروهای محوری اصلی برنامه‌های سازمان به‌شمار می‌رود. امید است با ناهله اقدامات اصلاحی و همراهی رسانه‌ها، زمینه‌ار تقای جایگاه محیط‌بانی و حفاظت پایدار از محیط زیست کشور بیش از پیش فراهم شود.

چرا آبخوان‌ها مسئله‌ی قرن بیست و یکم هستند؟

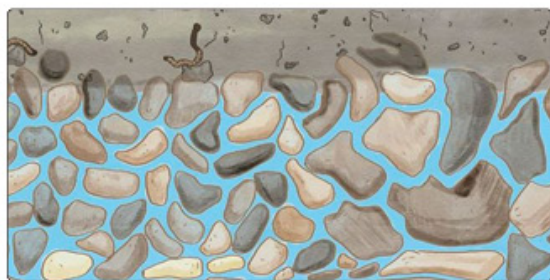
عامل آلودگی آب‌های زیرزمینی در جهان است.

هر سال حدود ۱۱۰ میلیون تن کود نیتروژنی در جهان مصرف می‌شود. نیترات حاصل از این کودها به راحتی به آبخوان‌ها نفوذ می‌کنند. غلظت بالای نیترات (بیش از ۵۰ میلی‌گرم در لیتر) آب را برای مصرف انسانی خطرناک می‌کند و می‌تواند به بیماری متهمولوبیتمی یا «هسترم نوزاد آبی» منجر شود.

متهمولوبیتمی یا «هسترم نوزاد آبی» یک اختلال خونی است که وقتی رخ می‌دهد اکسیژن به درستی به بافت‌های بدن نمی‌رسد؛ مسئله‌ای که در نوزادان می‌تواند خطرناک و حتی تهدیدکننده حیات باشد. مصرف جهانی سموم کشاورزی در سال ۲۰۲۱ به ۳۵۴ میلیون تن رسید. بسیاری از این ترکیبات محلول در آب‌اند و از طریق شست‌وشوی خاک، نشأت یا رواناب، وارد آبخوان‌ها می‌شوند. آلودگی‌هایی که پاک‌سازی آن‌ها پرهزینه، زمان‌بر و گاه ناممکن است.

آب‌های زیرزمینی: ستون پنهان بقا
نکته کلیدی مقالیه کمبریج این است: بحران آب زیرزمینی فقط مسئله کمبود آب نیست؛ مسئله‌ای است که دست رفتن یک سیستم پشتیبان حیات است که به سستی قابل جایگزینی است. آبخوان‌ها با سرعتی بسیار کمتر از مصرف انسانی بازسازی می‌شوند و تخریب آن‌ها، اثرات جانشناسی دارد.

مقالیه «منابع آب زیرزمینی: چالش‌ها و راهکارها» با نگاهی جامع و به‌روز، نشان می‌دهد که آب زیرزمینی دیگر یک منبع پنهان و بی‌پایان نیست. برداشت ناپایدار، آلودگی کشاورزی و فشارهای اقلیمی، آبخوان‌ها را به خط قرمز پایدار رسانده‌اند. درک علمی این بحران و توجه هم‌زمان به راهکارهای فناوریانه، مدیریتی و طبیعت‌محور، شرط ضروری حفاظت از این ذخیره حیاتی برای نسل‌های آینده است.

برداشت بیش از حد فشار اصلی بر آبخوان‌ها برداشت جهانی آب شیرین از حدود ۶۰۰ کیلومتر مکعب در سال ۱۹۰۰ به نزدیک ۴۰۰۰ کیلومتر مکعب در سال ۲۰۲۰ رسیده است. سه کشور هند، چین و ایالات متحده به تدهای نزدیک به نیمی از این برداشت را انجام می‌دهند.

حدود ۷۰ درصد مصرف آب به بخش کشاورزی و آبیاری برمی‌گردد. هرچند در مقیاس جهانی، برداشت آب زیرزمینی کمتر از ۰.۱ درصد کل ذخایر است، اما در مقیاس محلی، بسیاری از آبخوان‌ها با نرخ بسیار فراتر از توان تجدیدپذیری‌شان تخلیه می‌شوند.

نیمه‌ای از این وضعیت، افت شدید سطح آب زیرزمینی، کاهش دین رودخانه‌ها و تالاب‌های وابسته، فرونشست زمین و آسیب به زیرساخت‌ها، اختلال در چرخه‌های زیست‌وشیمیایی، نفوذ آب شور در مناطق ساحلی و از دست رفتن منابع شرب و کشاورزی خواهد بود.

بر اساس اطلاعات مندرج در مقاله، ۲۰ درصد آبیاری جهانی از طریق برداشت ناپایدار آب زیرزمینی در مناطق کلیدی تولید غذا تأمین می‌شود. رنگ خطری جدی برای امنیت غذایی آینده.

بسیاری از مناطق روستایی و کپهرخوردار، آبخوان‌ها تنها منبع پایدار و قابل اتکای تأمین آب به‌شمار می‌آیند.

مزیت‌های اقتصادی آب زیرزمینی نیز قابل چشم‌پوشی نیست:

- دسترسی محلی و غیرمتمرکز
- معطاف‌پذیری در مقیاس برداشت
- تاب‌آوری بالا در برابر خشکسالی
- کیفیت شیمیایی نسبتاً مناسب و نیاز کمتر به تصفیه

به همین دلیل، آب زیرزمینی یکی از پایامه‌های نامرئی اما حیاتی تالوم جامعه‌های مدرن است.

بهره‌برداری فشرده: آغاز بحران خاموش

همین مزیت‌ها باعث شده آب زیرزمینی بیش از حد تحت فشار قرار بگیرد. هم آبخوان‌ها و هم منابع سطحی وابسته به آن‌ها، برای پاسخ به نیازهای خانگی، کشاورزی و صنعتی، به‌طور فزاینده‌ای استخراج می‌شوند. طبق داده‌های ارل‌شده در مقاله، افت سطح آب زیرزمینی بیش از ۵۰ متر در سال در بسیاری از مناطق جهان رایج شده؛ به‌ویژه در مناطق خشک یا کشاورزی گسترده. در چهار دهه اخیر، این روند ۳۰ درصد آبخوان‌های جهان شتاب گرفته و در ترکیب با تغییرات اقلیمی، به کاهش جدی کمیت و کیفیت آب‌های موجود است.

ترجمه و تلخیص: نسترن کیوان‌پور

این متن، ترجمه و تلخیص تحلیلی است از مقاله‌ای علمی «منابع آب زیرزمینی: چالش‌ها و راه‌حل‌های مدیریت پایدار» منتشرشده در دسامبر ۲۰۲۴ در نشریه تخصصی آب انتشارات دانشگاه کمبریج. مقالیه مروری بر قلم ریچارد جی. کوپر و کوین ام. هیساکا که از چهاردهی شناخت‌شده‌ی حوزه‌ی هیدروژئولوژی و مدیریت آب‌های زیرزمینی‌اند.

اهمیت این منبع در آن است که برای نخستین‌بار، تصویری یکپارچه از فشارهای جهانی بر آبخوان‌ها، تهدیدهای نوظهر کیفیت و کمیت آب زیرزمینی و طیفی از راهکارهای فناوریانه اجتماعی و طبیعت‌محور ارائه می‌دهد. تصویری که مستقیماً با ایتندی اهمیت آب کشاورزی و زیست‌پذیری سزمین‌ها گره‌خورده است.

آب زیرزمینی: بزرگ‌ترین ذخیره‌ی آب شیرین در دسترس بشر

در مقیاس جهانی، آب زیرزمینی بزرگ‌ترین منبع آب شیرین قابل دسترس است. برآوردها نشان می‌دهد ۱۰۶ تا ۲۲۶ میلیون کیلومتر مکعب آب در فضاهای متخلخل و نفوذپذیر زیر سطح زمین ذخیره شده؛ ذخیره‌ای که در قالب آبخوان‌های کم‌عمق (مدرن) و عمیق (بستانایی) تقریباً در تمام قاره‌ها به‌جز جتیگان حضور دارد.

این آبخوان‌ها فقط مخزن آب نیستند. آن‌ها ستون فقرات ارتباط میان آب زیرزمینی و آب‌های سطحی‌اند. رودخانه‌ها، تالاب‌ها و دریاهای بسیاری، حیات خود را از جریان‌های زیرسطحی می‌گیرند. به بیان دیگر، اختلال در آبخوان‌ها، مستقیماً به فروپاشی اکوسیستم‌های آب شیرین منجر می‌شود.

سهم آب زیرزمینی در حیات انسانی
آب زیرزمینی امروز حدود ۵۰ درصد آب آشامیدنی جهان را تأمین می‌کند و زیربنای نزدیک به ۲۵ درصد تولید محصولات کشاورزی آبی است. در